

Сонет 90

Вільям Шекспір

Якщо не любиш, кинь мене сьогодні,
Коли зреклись і люди, і Господь.
Віддай на муки в пеклові безодні,
Лиш як остання втрата не приходь.

Не завдавай іще мені страждання,
Як душу знов посяде супокій,
Нехай не йде по ночі грозовій
Холодне, хмуре й дощове світання.

Покинь мене, лиш не в останню мить,
Коли зігнуся від дрібних утрат я.
Покинь тепер, щоб міг я пережить
Удар оцей, страшніший від розп'яття.

Тоді тягар усіх дрібніших втрат
Покажеться мізернішим стократ.

Переклад Д. Паламарчука